

כל שעה פרק שני פסחים

מסורת הש"ם

האוכל נבילה בימים מפעטה לאין טעם
ככים לטעים נמנעה לפניו כי
שנבר מן מה: מייד ננד
ויאז נוגג זו מה טעם זו
האוכל נבלה בימים הכהנים
אמר אפיילו תימא רבנן מי שאיסרו משום בל
האכל חמץ בלבד יצא וזה שאין אישורו משום
בל תאכל חמץ בלבד אלא אף משום בל
תאכל מבל. מיידי בלבד בחיב אלא מהוורתא
בדרכ ששת ת"ר יוביל ינزا אדם ידי חובתו
במעשר שני בירושלים ת"ל לחם עוני ⁽⁶⁾ מה
שנאכל באניות יצא וזה שאין נאכל באניות
אלא בשמה דברוי ⁽⁷⁾ ר' יוסי הגלילי ר' עקיבא
אומר ⁽⁸⁾ מצות מצות ריבבה אם כן מה ת"ל
לחם עוני בפרט לעיסה שנילושה בין ושם
ודבש מי עטמא דר' עקיבא מי בחיב לחם
עוני עני בחיב ור' יוסי הגלילי מי קרין עני
עוני קרין ⁽⁹⁾ ור' עקיבא האדי דקרין ביה עוני
בדשモאל ⁽¹⁰⁾ כדאמר שעונן שמואל לחם עוני לחם
שעונן לעיו דברים הרבה וסביר ר"ע עיסה
שnilushah בין ושם ודבש לא ודברים הרבה
לשין עיסה בפסח בין ושם ודבש ואם לשין
רבנן גמליאל אמר תשרף מיד וחכמים אמרים
יאכל ואמר רבינו עקיבא שבתי הרוחה אצל
רבי אליעזר ורבי הושע ולשתי לחם עיסה
ביני ושם ודבש ולא אמרו לי דבר ואף על פי
שאן לשין מקטפין בו אהאן להנה קמא
וחכמים אונרים את שלשין בו מקטפין בו
וاثת שאן לשין בו יאן מקטפין בו ושין
שאן לשין את העיסה בפושקין לא קשיא הא
בימים טוב ראשון הא ביום טוב שני כדאמר
להו ר' הושע ⁽¹¹⁾ לבניה יומא קמא לא תלשו
לי בחלבא מכאן ואילך לושו לי בחלבא
וותהניא אין לשין את העיסה בחלב ואם לשין
כל השפה אסורה מפני הרגל עברית אלא הבי
בראתם יומא רבנן לא בלויין ⁽¹²⁾ ברוריין

קצתן זכה קב"ה לא גוזש ל' בזבזש
מכאן ואילך לושו לי ברובשו ואיבכית אימא
כען תורה שרי הכא נמי בעין תורה: ושין ע'
מאי שנה ממנהות דתנן יכל המנות נלושו
יהמצו אם אמרו בורין יאמרו בשאן ווריין אמר
שאמיר רבי זורה אמר רב רימה אמר
לTOTHN אודה לשא בורין אתה לתייה
בורין והכתיב ² זיך עליה שמן וו' והליה
ואילך מצות כהונה למד על יצקה וביליה
דבורין ליה בא מקום ווריין איתא אמר מר ב'
عروה פסולה לאפוקי לתייה דאייה בורין
מנחת העומר דתניא 'מנחת העומר לותת
שאני תננו רבנן יכול יוצא אדם ידי חבותו
מושבותיכם תאכלו מצוח מצח הנאלת ב'
שאן נאכלין בכל מושבותיכם אלא בירוש
רבי עקיבא אומר מצח ומורו מה מרור ש'
בכורים اي מה מרור שאן במניו בכורים :

זההו. טום קלונטן, נ. ג. וליאן מקרון, פ. ר. שהזמין שאור איז'עפּ שאר לישן בו כהן. מילא מימייס זונין וויליאן ועוד לי היכם מקומת דז'נור (אטל) מיטיס צ'לוביס פירוטקסס: פְּלִוּבִּיס; מְלָאָה וּמְלוֹא. רקען סכמתו על מנות וממרות. בסוף מאיין דכמיך מלקלך (דכמיס נו) מסכתה מהלך דכמאות נפּי כל

ההוילן נגייל ציון כפכופיס. זוניג: סיטמא מסולא קודס יוס שפכופיס משליט לילן מי שליטויל.

ב' נס למס קני ומיעס סיב' פנוי כהניכך כל צמחיות לכתמי' (דנ'יס כ') צחוי ממןו: מי קפ' עוגו'. צו'יז' למתכע מעיינ' חוני: שפוגון עליון דכרייט. סגומלייס עליון חאתה הכהן ווומוליס עליון סגדה: אהן לאטבן אה פעיטפה. כל מנות פין וצמן וודרכן מפני סקרודז וממאלת נאחסמן אהן לאטבן אה סוכומלה נפיך אה נס תמצרכ' מיד ובמושע קהנמל וניל' ניזס טוטו לדבעריה צלען גוזר סי' 5 (ויל'). מיל' פיריות להן ממילניין אל' קסינה קר' דליהו' חן' קהנמל וויל' חייבין על מימונו כולם קהנמל וויל'

ס'וי מנק גמור הילג מנק נוקשה
ס'וי כלומר רע וומו חמוץ כן
ממליצין להחמין ולי הפקר נסומרן:
וחולמים טהיל לקל דקכדיי
הפקר נסומרה. וככל היל גל גליקין מיל
לדמנצנעל פה נל חמוץ: צפטי פיטה.
צפתי טהילה רגלה פה מיל היל גל
ל' נליעוד ול' יקסען: מקטפן.
טערין פהיה נלהר עריכתא: פוטרין.
ממליצין להחמין: יוס יהאנן.
לילא ארליךון סטמאנס חוכב בעין
עווי: אוין פאן עיסקה נחאנט.
כל ימות הקבנה נל היל כל צבר עמשה:
לעין סוויה. מעט כען נל צור
מוות נזוט בחלג דהיל ליל ניל מיל
בצמת חמת וניל מנטשי ליל דלניינט.
טניליטס נהיל: ומיל איגל מונחוט.
דטמן צואו דצחות מות וויפלן סכי
גלוות צפושין ומדמן נל היממיין:
הכדי גלקין נגניות זריין כס:

בכמלה כת לאלסיל מולקן כדי שמתכוון נקי: לפיטה יפה צורין. כבש מגילה טו כבר היה קולע: יפה. כגן מונת מחתם וממלחמת וממנת ממלפה גנוו שטוףין יהומת מהילע עורך לות ווארך קפומין יהומן עד דמחויין פלטן לדכמיין (ויקרא) (ב) פותום יהומת פטיס ווארך קפונן ביטן ובולט וווק וקומו וכטפלת צפוטרין: יימד על יאנקה וצליינה כו'. ודי' צמנתת ממלפה מנוו נחלר ליטס וטפייה צופתימה ניiso: זקמוס ווריוס יפה. צעורה סאמנטם וסמלחתם כל' שרת איסין וכן גנוו צל מקדך ווין דבעורס למלה מזו נס כבנין וממלידין יהומן לאזאיך כה: ומאי צנָה. טהיר מגנות דקלהמר צומחן אין יהומן דמן כה יומסת מנמנמת טעומר דמן כה

שעתם ד. ב. אף לאחד שונגהלה אין עשה דשאינו
 נמייניס: **ט' ב' ז'** מילר מל' (**מכת' ז.**) ומלומת י'ך ו-
 גכלויס.ungenן פון טביבויזו מילומן
 וגנוו' ומילר מל' (**מכת' ז.**) ומלומת י'ך ו-
 גכלויס פ' ט' מ'')lein מתיין זכויס היל' (בכליוס פ' ט' מ'')

- תורה או רשותם. לא האכל עליי קומץ נזירים האכל עליי שבעת מנות ותמן עליי יב בפוקוס. יאצא מארץ מרים וארכז תזרע את טו ארכז מארץ מרים כל ימי חייך. מרים כל ימי חייך. רשותם טו ג'
- ונבנה ליל קרייט קרבון שמן וונון עלייך וצעק עליה שמן וונון עלייך לברך. וקייר בא ב'
- כל מנוחת לא האכל עליי בכל מנוחת לא האכל עליי שמותה כי נמנעות.

הנחות הב"ח

- (ג) גם' למס עווי מי סמוכין
- (ב) שם קלין ביה ולו עיקין: (א) שם ר' יושע בן לוי נגיד:

גלוון השם
נמ' מורי בלבד כתיב. עיין
צאל"ס פ"ה מ"ג לטקסיות

מוקף חסיפות
א. דרכיהם והוחת ואכלת מה
שאותה וזכה אותה ואל אלל
מה שיא יאה וזכה לא. טום.
פרק 3. שנתקבץ אחור אוף
עשרון הוא כל שורת אם